

Dixie Jam Session

A minap sétálgatva a népkerti fák alatt, összefutottam Hatvani Jenő barátommal.

- Hogy vagy? - tettem föl a banális kérdést.

- Kösz jól. – jött a semmitmondó válasz.

- No, nem úgy gondoltam – folytattam. - Mondj valamit a zenekarodról.

Erre elkezdett mesélni a családjáról, ami érthető, hisz családcentrikus emberről van szó. Türelmesen végighallgattam, majd hosszú faggatózás után megígérte, hogy küld egy anyagot a zenekaráról, melyből megtudhatjuk a kezdetet épp úgy, mint napjaink történéseit.

Megkaptam az anyagot, melyre nem volt jellemző az öndicséret. Kíváncsian olvastam, de igen szűkszavúan tájékoztat a zenekarvezető az elmúlt időszak és napjaink történéseiről, ezért megkerestem ismét, de most már konkrét kérdéseket szegeztem neki.

– Jenő! A Dixie Jam Session, melynek ötletgazdája, alapítója és zenekarvezetője vagy pontosan mikor és milyen céllal alakult?

– A zenekart 2002 nyár elején szerveztem. Két évi szünet és keresgélés után- (pont a te segítségével) sikerült a már majdnem teljes zenekarhoz a frontembert, Márton Norbit megtalálni. Miután 20 éve játszottam tradicionális jazzt, 2 év kényszerszünet után nagyon szerettem volna azt csinálni, amit szeretek és amivel korábban is nagy sikereket értem el. Meg aztán, ha nem is köztudott, a dixieland zene miatt költöztünk Pápáról Vásárhelyre a családommal.

– Emlékszel-e mikor és hol volt az első koncert? Vásárhelyen vagy vidéken?

– Természetesen Vásárhelyen volt az első, bemutatkozó koncert, a Bethlen gimnázium udvarán felállított kis színpadon. Sok régi ismerős eljött, nem nagyon akarták elhinni, hogy sikerült ismét dixieland zenekart szervezni a városban. Szerencsére első pillanattól nagyon jól fogadták a műsort.

– A kezdeti formációban két érdekesség is felfedezhető volt. Nagyon fiatal trombitás, és női dobos. Ez tudatos keresés eredménye, vagy a véletlen hozta így?

– Bármilyen kockázatosnak is látszott 20 éve együtt zenélő tagok közé egy 12 éves általános iskolást választani, olyan muzikalitást lehetett érezni benne, hogy hamar befogadta az egész zenekar. Mivel többünknek a gyereke is idősebb volt nála, furcsa volt egyenrangú tagnak elfogadni. Neki meg furcsa volt felnőtteket tegezni, mert a zongoristánk meg közte pl. kerek 40 év a korkülönbség. Varga Valival is a véletlen hozott össze, mert a kezdeti formációban Bodó Józsefet, az általam ismert egyik legkitűnőbb jazz dobost tudtam megnyerni. Aztán kiderült, hogy az ő több műszakos munkarendje állandóan ütközik a próbákkal, így

váltanom kellett. Nem bántam meg, Vali mindenhol nagy sikert aratott és a mai napig ő az, aki fejből tudja az egész műsort, - nálam is jobban...

– A billentyűs nem vásárhelyi. Megkérdezhetem mi az oka? Talán régi ismeretség, vagy egyéb?

– Dr Csanádi Lajos országosan elismert zongoristája a műfajnak, korábbi zenekarunkban 6 évet játszottam már vele. Mindene a tradicionális jazz, így könnyű volt megnyernem őt is. Zokszó nélkül utazik át a próbákra, de pl. a fellépéseknél háztól-házig rendszer működik nálunk, mindig érte megyünk Szegedre.

– Már egyetemista korodban is zenéltél városunk kiváló basszusgitárosával Fonay Tiborral, ki mellesleg nagyszerűen bőgőzik is. A mostani zenekarodba direkt őt kerested? Nehéz volt megnyerni az ügynek?

– Tibivel régebben ismerjük egymást, mint a saját feleségünket. Rengeteg koncert és utazás a seregben, az egyetem alatt és utána még majdnem 20 évig. Nem is volt kérdés, hogy őt hívom, alapító tag. Volt egy időszak, amikor a munkája miatt 2 évig nem tudott még próbára sem járni, de még ekkor is szerencsém volt. Dr Bereczki Pál hajlandó volt eljönni bőgőzni a zenekarba, és bizony tanítani kéne azt a bőgőzést, amit ő bemutatott nálunk. 2 cd-t is vettünk fel együtt és megbízhatóságban, pontosságban talán csak Varga Vali múlta felül.

– Az országos zenei életben való aktív részvételt nehéz volt elérni, vagy ez a fejlődés egyenes következménye?

– Mint minden más műfaj, a jazz is Budapest és rádió és tv centrikus. Nagyon nehéz vidéki zenekarnak országos sikereket elérni úgy, hogy még ráadásul árban is versenyképes legyen a helyi zenekarokkal. Szerencsére a pontosság, megbízhatóság már- már a zenei tudással egyenértékű „valuta”a szervezők szemében, így nem volt annyi problémánk az elfogadtatással.

– Zenekarvezetői munkád során segít-e az a tény, hogy régi motoros vagy a szakmában, vagy inkább hátráltat?

– A fesztiválokon, rádióban, szaklapokban már ismertek régóta, de a boldogulást és a sikereket bizony gyakran kellett külföldön keresni. A régi barátok közül - pl. Benkó Sanyi, Csányi Attila, Maloschik Róbert, Háló Pál- azért többször segített.

– Vendégművészek?

– Ez egy kellemes kérdés, mert mindig is elkövettem mindent, hogy zenekarokat, vagy legalább vendégművészeket meghívhassak koncertezni. Nem mondom, hogy 100- 200 embernél többet sikerült mindig mozgósítani egy –egy koncertre, de az ország minden jelentősebb dixieland zenésze fellépett velünk már Vásárhelyen. Nagyon figyeltem a nemzetközi fesztiválok felhozatalát, mert

ilyenkor a már amúgy is Magyarországon lévő művészeket sikerült egy-egy koncert erejéig Vásárhelyre hozni úgy, hogy még a gázsijuk sem volt egy lehetetlen összeg. Ne felejtsük el, hogy a fesztivál az utazásukat már kifizette.... Így - a már említett magyar előadók mellett - volt több amerikai, ausztrál, német, olasz vendégművészünk is. Ők aztán a város jó híre mellett elvitték véleményüket a zenekarról a nemzetközi porondra is. Szerencsém volt abban is, hogy az önkormányzat és a műv. Központ és a sok szponzor is sokat segített abban, hogy kifizethessem egy-egy vendégművész fellépti díját.

– Van olyan zenekar az országban, mellyel szorosabb kapcsolatot ápoltok, vagy inkább a diszkrét, de a fejlődés szempontjából igen fontos széles kapcsolatok ápolása szisztéma vezérel a zenekarvezetői munkában?

– Én úgy gondolom, minden zenekarral jól megvagyunk. Ebben a műfajban csak kb. 10- 12 zenekar van, legtöbbször inkább segítjük egymást. Kifejezetten jó kapcsolatunk van Benkó Sanyiékkal, a Hot Jazz Band-del, a Bohém Ragtime-al és a Miskolci Dixielanddel.

–

– Lemezek? Mint tudjuk a könnyűzenében ez igen fontos fokmérő. Bár a dixieland rétegzenenek is nevezhető, mégis töretlen népszerűségnek örvend. Egy új lemez a zenekar ismertségi indexét növeli?

– 2002 és 2008 között minden évben adtunk ki új, mindig más műfajú jazz lemezt. Ez főleg szponzoraink bizalmának volt köszönhető, pl a CSOMIÉP Kft sokszor a mi lemezünkkel kívánt boldog új évet üggyefeleinek. Támogatás nélkül már nincs olyan klasszikus vagy könnyű műfaj - talán a lakodalmas – és egyéb tánczenék kivételével - ami megáll a saját lábán, ha lemezfelvételtől van szó. A cd készítés - ha az ember komolyan gondolja, hogy minőséget ad, ami nem csak itthon, hanem külföldön, a profi zenekarok mellett is megállja a helyét - drága dolog.

– Az operettel milyen viszonyban vagy?

– A századforduló leghíresebb, amellet ma is töretlen népszerűségű műfaja az operett. Tömve van jobbnál jobb, dallamos slágerekkel. Tegyük hozzá, hogyha ír katonanótát, francia sanzont, ausztrál balladát feldolgoztunk dixielandben, miért pont a hungarikumnak számító operett maradna ki a sorból?

– Számodra fontos, vagy a közönségnek akartatok kedvezni az operettészletek feldolgozásával?

– Természetesen mind a kettő fontos. Én gyerekkoromban mindig azt hallottam, hogy édesanyám egész nap énekel munka közben, nagyon tiszta intonációval és pontosan. Az ő repertoárjában a Kodály művek épp úgy szerepeltek mint a népdalok, a negyvenes évek mozisláderei, az operák és operettek. Mire felnőttem, ezek már a „fülemben voltak” válogatás és rangsorolás nélkül....

- A koncertek műsora mindig egy lemezhez kötődik, vagy inkább a spontaneitás jellemzi a műsor összeállítását?
- Sokszor alkalomhoz állítom össze a műsort, de játszottunk sok lemezbemutató koncertet is. Sokszor csak egy év múlva érik be egyik- másik szám, amit a stúdióban feljátszottunk. Létezik még olyan műsor is, amit kifejezetten a külföldi fellépésekre csináltam. Ezekben mindig sok a magyar szám, az angolokat kint úgyis sokszor, sokféleképp hallották.

- Mint tudjuk a dixie kifejezetten improvizatív műfaj. Az improvizációk sorrendjét teljesen szabadon határozzátok meg, vagy valamilyen koncepció alapján döntötök?
- A leginkább bevált módszer, ha van egy alap koncepció, de sokszor a szám közben döntöm el, ki mikor szólózik a témára. Ezért van az, hogy soha sincs két egyforma koncertünk, mert a zenészek- és főleg a közönség- mindig más ötletet hoz ki belőlem. Ebből azért nincs káosz, mindenki tudja a dolgát.

- Jártatok-e külföldön?
- Korábban a sok német és holland meghívás után - az új zenekarral - nehéz volt ismét bizalmat és meghívást szerezni. Ebben az ismertségen túl a lemezeik segítettek, amelyeket egy időben korlátlanul lehetett hallgatni - letölteni tőlünk. A vendégművészeink nem csak a jó hírünket vitték el a világban, hanem ajánlásokat is adtak a külföldi szervezőknek. A franciaországi St Raphaelben két fesztivált zenéltünk, Finnországban egy hetes meghívást teljesítettünk Turkuban, mint szegedi testvérvárosi zenekar. Emellett 2006-ban és 2009-ben Ausztráliában koncerteztünk, ami Közép-Európából egyenlőre csak nekünk sikerült.

- Ausztráliába hogy kerültetek?
- Ahogy már mondtam, a nemzetközi fesztiválok vendégeit hívtam meg Vásárhelyre is egy közös koncertre. Így találkoztunk Bob Barnard trombitással, aki aztán jobb hírünket vitte Ausztráliába, mint az eredeti meghívó zenekarét... Így esett, hogy amikor udvariasan megkerestem, hogy milyen lehetőségek vannak náluk, olyan ajánló sorokat írt rólunk, amire azonnal, 1 hónapon belül 5 fesztivál hívott meg minket. Ebből 4 fesztiválon részt is vettünk az egy hónap alatt, amíg ott zenéltünk.

- Te mérnök ember vagy. A ráció mennyire engedi felülkerekedni az érzelmeket egy-egy koncert alkalmával? Egyáltalán szükség van érzelmekre, vagy ebben a műfajban oly jellegzetes zenei szabadság mellett is meglévő szigorú zenei szabályok az érzelmeket elnyomják?
- A zenekarunk neve nem véletlen. Jam Session = örömuzene. Ebbe tulajdonképpen minden belefér. El kell mondanom azonban, hogy a zenekarvezetés nem éppen öröm, amikor a szponzorokkal, a szervezőkkel, a

hangosítással és a fellépti díjjal alkuszom. Az előkészítés, hangszer- és hangosítás megszervezése, a szerződés, az utazás és szállás lebonyolítása sem mindig egyszerű. A zenekaron belüli demokrácia is addig tart, amíg nem állunk a stúdió vagy a színpad mikrofonja elé. Nem csak a közönséget, hanem előtte a zenekart is meg kell győzőm, hogy azt és úgy kell játszani, ahogy elképzeltem. De amikor kilépünk a színpadra, már csak a zene és a közönség számít...

– Fesztivál szervezésén még nem gondolkoztál? Talán egy fesztivál szervezésébe a város is besegítene, és a városnak is ismertséget, sok vendéget jelentene. Mi a véleményed erről?

– Persze hogy jó lenne, a vendégművészek meghívása is kicsiben erről szól. Sok magyar és külföld zenekar is szívesen részt venne ebben. De ehhez a szponzorok és a város segítsége nem elég. Kellene egy olyan pályázati lehetőség is, amelyik segít egy ilyen koncertsorozat megszervezésében. Nekünk egyenesen áldás lenne, hiszen a meghívott vendégek elviszik a hírünket más fesztiválokra. A városnak is jó lenne, mert komoly forgalomra lehetne számítani belföldről és külföldről egyaránt. Ez szálláshelyeket, étkezéseket, kirándulásokat jelenthetne a városnak. Bár nem éppen a legkedvezőbb gazdasági körülményeket tapasztaljuk, hiszek benne, hogy sikerülhet. Ezen még sokat kell szerveznünk.

– Úgy tudom a jótékonykodásból is kiveszi részét a zenekar.

– Mivel a hódmezővásárhelyi Rotary klub tagja vagyok, zenekarom évek óta házigazdája a tavasszal megrendezett jazz estnek. Sajnos, ez idén elmarad, de eddig is sok neves művészt sikerült ezekre a rendezvényekre meghívni. A zenekar a fellépti díját a jótékonyági célra ajánlotta fel eddig is.

– A jövőt illetően megkérdezhetem, hogy milyen terveket dédelgetsz?

– Mivel Ausztráliában, Szingapúrban és Hong- Kongban már jártunk, egy japán és egy amerikai meghívás szervezésén dolgozom. Egy angliai és skóciai turné is a lehetőségek között szerepel, egy írországi fesztivállal egybekötve.

– Áru el van-e honlapotok?

– Honlapunk a www.dixiejam.hu cím alatt található, de megtalálhatóak vagyunk a főleg zenészeknek szerkesztett, a mi gondozásunkban lévő www.oldjazz.hu lapon is. A lapok épp most újulnak meg, nemsokára tartalmazza a márciusi lengyelországi koncert anyagát is. Egyenlőre 2 nyelven érhető el.

– A következő fellépés helyszínét és dátumát már ismeritek?

– Remélem, a május végén Pécsen rendezett vasutas hidász találkozó egyik fellépője leszünk...

– További sok sikert!